

— Я се махай отъ тукъ! Я, какъ ме изцапа!
извика тя.

Момченцето не каза нищо. То се разплака съ
гласъ. Плачеше и небето.

Хр. Спасовски.

Бѣжанци.

отъ П. К. Яворовъ.

Азъ често виждамъ изъ градътъ,
По всѣки пжтъ и кръстопътъ,
На Македония чадата:
Отъ старци чакъ до младенци:
Все нови гости — бѣжанци,
Завареници на сждбата,

Срѣдъ пламъка на скжпъ имотъ
Избавили единъ животъ,
Тѣ вихромъ идатъ: бѣсни хали
Задъ Рила кършатъ въ тоя часъ
Гори вѣковенъ сънь отспали
И падатъ листи между насъ.

... Ей старецъ прегърбавенъ тукъ,
Повелъ невръстния си внукъ,
По чуждитѣ врати се взира;
Безуменъ ходи той весдень
И вѣчно бѣбри удивенъ,
Че кжщата си не намира.

... Ей майка съ пеленаче тамъ,
Изправена предъ божи храмъ,
До смраденъ уродъ просекиня;
Въ дълбоко хлътнали очи
Не свѣнь, а ужаса личи:
Посѣга тя за милостиня.

И постоянно срѣщамъ азъ,
По дъждъ и вѣтъръ, снѣгъ и мразъ,
Чада на майката пребита:
Тѣ чакатъ милость и защита.